

som helst. (*Indenrigsministeren* [Rode]: Naar Loven af 7. August 1914 er ophævet!). Ja, indtil videre er den jo ikke ophævet. (*Indenrigsministeren* [Rode]: Det er jo det, vi taler om!). Vi taler ogsaa om den Tid, der ligger forud for Lovens Ophævelse. Hvilken Myndighed det er nødvendigt at give Ministeren, efter at Loven er ophævet og de 6 Uger er gaaet, kan vi tale om til den Tid. Der er efter de Erfaringer, vi har gjort, ingen som helst Grund til at tvivle om, at man vil give Ministeren den Myndighed, som er nødvendig.

Indenrigsministeren (Rode): Jeg skal overfor den ærede Ordfører (Jørgen Pedersen) gøre opmærksom paa, at der er jo slet ingen Strid mellem ham og mig eller mellem nogen her i Tinget om, hvilken Ordning der skal være, indtil Loven af 7. August er ophævet. Der er fuld Enighed om hele Ordningen paa dette Omraade. Men jeg har paavist, at der kan tænkes ogsaa efter dette Tidspunkt, navnlig jo tidligere man lægger det, at indtræffe saadanne Tilfælde som dem, der karakteriseredes ved det amerikanske Flæsks Prisstigning. Den højtærede Udenrigsminister har paavist, hvilke Vanskeligheder selve Freden kan bringe os ved Opkøb for udenlandsk Regning af Varer her i Landet. Dette kan virke, efter at Loven er ophævet, og da har det ærede Medlem slet ikke andet at sige dertil, end at saa maa man selvfølgelig lægge Myndigheden i Ministerens Haand. Men den Myndighed, som maa lægges i Ministerens Haand, kan ikke udtrykkes paa anden Maade end væsentlig saaledes, som den er udtrykt i Loven af 7. August. Det vil altsaa sige, at vi nu skal ophæve den i Bevidsthed om, at hvis vi ophæver den for tidligt, bliver vi nødt til at forlænge og forny den. Er det en forstandig Fremgangsmaade, og er det navnlig noget at ville gøre til et saadant Kardinalpunkt, som den ærede Ordfører synes at ville gøre det til? Jeg henstiller, naar vi ikke har kunnet blive enige om, at et rent sagligt Tidspunkt skal være det eneste, hvorefter Lovens Bortfald bestemmes, at man saa vælger et Tidspunkt, hvor ikke andre Vanskeligheder kædes sammen dermed, blandt andet fordi enhver, der ser frem i Tiden, maa sige sig selv: I Juli Maaned er der ikke den mindste Sandsynlighed for, at Forholdene skulde være gunstigere end nu med Hensyn til vore Forsyningsforhold. Hvis det ærede Medlem vil undersøge, hvorledes Fragtspørgsmaalet ligger for Øjeblikket, hvorledes Tonnagefor-

holdene udvikler sig, saa vil han komme til den Erkendelse, at der er intet som helst, der tyder paa, at Juli Maaned vil bringe os en saadan Tilstand, at vi er meget bedre stillede end for Øjeblikket.

Ordføreren (Jørgen Pedersen): Ja, Flertallet er gaaet ud fra, at det Tidspunkt var forsvarligt, og der er ingen, der ved, hvorledes det vil være, heller ikke den højtærede Minister. Det er meget muligt, at det derefter vil være nødvendigt at give en Bemyndigelse i Lighed med den, der er foreslaaet i denne Lov, at Ministeren faar Ret til at gribe ind i saadanne Forhold, hvor det er nødvendigt, imod at Rigsdagen derefter beholder samme Ret, som nu er foreslaaet, til enten at godkende eller forkaste den truffne Afgørelse. Men dette kan indtræffe efter 1. November, ligesom det kan indtræffe efter 1. Juli; det er der ingen, der ved noget om, og skulde det vise sig, naar denne Lov faldd bort, at en saadan Bemyndigelse, som vi anser for at være meget uskadelig, skulde være nødvendig, tror jeg, at den let vil blive givet.

Indenrigsministeren (Rode): Naar Bemyndigelsen er ganske uskadelig, hvilket den jo ogsaa fra Rigsdagens Side maa siges at være derigennem, at Rigsdagen har Lejlighed til Dagen efter, at en Bestemmelse er udstedt, at faa den til at opføre, hvad er det da, der gør det nødvendigt nu at vælge et Tidspunkt, som vækker saa megen Betænkelighed fra vor Side?

Ordføreren (Jørgen Pedersen): Det er jo ikke den hele Lov, der foreligger. Det er ikke dette, at Ministeren i paakommende Tilfælde kan udstede nye Bestemmelser, som er undergivet Rigsdagens Afgørelse, det er kun en Del af den nuværende Lov. Det er noget andet, at Ministeren kan opretholde indtil videre hvilke Bestemmelser han vil af de en Gang truffne Bestemmelser, og naar der siges, at der ingen Begrundelse er derfor saa er der dog den Begrundelse, at man i Befolkningen længes efter at komme til at trække Vejret frit og vide, hvad man har Lov til at gøre, og hvad man ikke har Lov til at gøre. Der er en meget stærk Trang i saa Henseende; man synes at det er mærkeligt, at vi saa længe efter Krigen ikke endnu kan komme dertil, at denne ganske midlertidige Lov kan forsvinde indenfor en rimelig Tid, saa